

Konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.¹

De stater som är parter i denna konvention,

som beaktar att, i enlighet med de principer som proklamerats i Förenta Nationernas stadga, erkännandet av de lika och oförytterliga rättigheter som tillkommer alla människor utgör grundvalen för frihet, rättvisa och fred i världen,

som erkänner att dessa rättigheter härrör från människans nedärvda värdighet,

som beaktar staternas skyldighet enligt stadgan, särskilt artikel 55, att främja allmän respekt för och iakttagande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,

som tar hänsyn till artikel 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, vilka båda föreskriver att ingen får utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

som också tar hänsyn till förklaringen om skydd för alla människor mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, antagen av generalförsamlingen den 9 december 1975,

som önskar göra kampen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning mera effektiv överallt i världen,

har kommit överens om följande.

Del I

Artikel 1

1. I denna konvention avses med begreppet tortyr varje handling genom vilken allvarlig smärta eller svårt lidande, fysiskt eller psykiskt, medvetet tillfogas någon antingen för sådana syften som att erhålla information eller en bekännelse av honom eller en tredje person, att straffa honom för en gärning som han eller en tredje person har begått eller misstänks ha begått eller att hota eller tvinga honom eller en tredje person eller också av något skäl som har sin grund i någon form av diskriminering, under förutsättning att smärtan eller lidandet åsamkas av eller på anstiftan eller med samtycke eller medgivande av en offentlig tjänsteman eller någon annan person som handlar såsom företrädare för det allmänna. Tortyr innefattar inte smärta eller lidande som uppkommer enbart genom eller är förknippade med lagenliga sanktioner.

¹ New York, 10 december, 1984, undertecknad av Sverige den 4 februari 1985. Beslut om ratifikation 12 december, 1985, deposition av Sveriges ratifikationsinstrument den 8 januari 1986. Konventionen i kraft den 26 juni 1987, även för Sverige. (SÖ 1986:1, Proposition 1985/86:17). Översättning enligt den i prop. 1985/86:17 intagna texten.

2. Denna artikel får ej åberopas gentemot internationella instrument eller nationell lagstiftning som innehåller eller kan innehålla bestämmelser som går längre.

Artikel 2

1. Varje konventionsstat skall vidta effektiva legislativa, administrativa, rättsliga eller andra åtgärder för att förhindra tortyrhandlingar inom varje territorium under dess jurisdiktion. 2. Inga som helst särskilda omständigheter, vare sig krigstillstånd eller krigshot, inre politisk instabilitet eller annan allmän nödsituation får anföras för att rättfärdiga tortyr. 3. En order från en överordnad offentlig tjänsteman eller offentlig myndighet får inte åberopas för att rättfärdiga tortyr.

Artikel 3

1. Ingen konventionsstat skall utvisa, återföra eller utlämna en person till en annan stat, i vilken det finns grundad anledning att tro att han skulle vara i fara för att utsättas för tortyr.

2. För att fastställa huruvida sådan anledning föreligger, skall de behöriga myndigheterna beakta alla hänsyn av betydelse, vari i förekommande fall även skall inbegripas förekomsten i den berörda staten av ett konsekvent handlingsmönster av grova, uppenbara eller talrika kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Artikel 4

1. Varje konventionsstat skall säkerställa att alla tortyrhandlingar utgör brott enligt dess strafflag. Detsamma gäller försök att utöva tortyr samt av någon person vidtagen handling som utgör medverkan till eller deltagande i tortyr.

2. Varje konventionsstat skall belägga dessa brott med adekvata straff, som beaktar deras allvarliga karaktär.

Artikel 5

1. Varje konventionsstat skall vidta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att hävda egen domsrätt i fråga om de i artikel 4 avsedda brotten i följande fall:

- a) när brottet begås inom något territorium under dess jurisdiktion eller ombord på fartyg eller luftfartyg som är registrerat i den staten;
- b) när den påstådde förövaren är medborgare i den staten;
- c) när offret är medborgare i den staten, om denna stat anser detta vara lämpligt.

2. Varje konventionsstat skall likaledes vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att domstolsprövning skall kunna förekomma beträffande sådana brott i fall att den påstådde förövaren uppehåller sig inom något territorium under dess jurisdiktion och den inte i enlighet med artikel 8 utlämnar honom till någon av de i punkt 1 i denna artikel nämnda staterna.

3. Denna konvention utesluter inte lagföring för brott i enlighet med inhemsk lag.

Artikel 6

1. Sedan den efter en undersökning av tillgänglig information konstaterat att omständigheterna så kräver, skall en konventionsstat, inom vilkens territorium en person som påstås ha begått ett brott som avses i artikel 4 uppehåller sig, ta honom i fängsligt förvar eller vidta andra rättsliga åtgärder för att säkerställa hans närvaro. Det fängsliga förvaret och övriga rättsliga åtgärder skall vara i enlighet med den statens lag men får pågå endast under den tid som krävs för att genomföra förfarande avseende straffansvar eller utlämning.
2. En sådan stat skall omedelbart göra en preliminär undersökning av fakta.
3. Varje person som tagits i fängsligt förvar i enlighet med punkt 1 i denna artikel skall få hjälp med att omedelbart sätta sig i förbindelse med närmaste behörig företrädare för den stat där han är medborgare eller, om han är statslös, med företrädare för den stat där han vanligen har hemvist.
4. När en stat i enlighet med denna artikel har tagit en person i fängsligt förvar, skall den omedelbart underrätta de stater som avses i artikel 5, punkt 1, om att denna person är tagen i förvar och om de omständigheter som ligger till grund för gripandet. Den stat som utför den preliminära undersökning, som anges i punkt 2 i denna artikel skall snarast meddela sina slutsatser till de nämnda staterna och ange huruvida den avser att låta domstol pröva fallet.

Artikel 7

1. Den konventionsstat som har jurisdiktion över territorium inom vilket en person påträffas som påstås ha begått ett brott som avses i artikel 4, skall i fall som avses i artikel 5, om den inte utlämnar denna person, underställa behöriga myndigheter ärendet i och för åtal.
2. Dessa myndigheter skall fatta sitt beslut på samma sätt som när det är fråga om ett vanligt brott av allvarlig karaktär enligt den statens lag. I de fall som avses i artikel 5, punkt 2, skall de beviskrav som erfordras för åtal och fällande dom inte på något sätt vara mindre stränga än de som tillämpas på de fall som avses i artikel 5, punkt 1.
3. Varje person mot vilken ett förfarande inleds i samband med något av de brott som anges i artikel 4 skall tillförsäkras en rättvis behandling under alla stadier i förfarandet.

Artikel 8

1. Brott som anges i artikel 4 skall anses vara upptagna bland utlämningsbara brott i varje förefintliga utlämningsavtal mellan konventionsstaterna. Konventionsstaterna åtar sig att uppta sådana brott bland de utlämningsbara brotten i varje utlämningsavtal som ingås mellan dem.
2. Om en konventionsstat som gör utlämning beroende av förekomsten av ett avtal mottar en utlämningsframställning från en annan konventionsstat, med vilken den inte har något utlämningsavtal, kan den betrakta denna konvention som den lagliga grunden för utlämning för sådana brott. Utlämning skall vara underkastad de övriga villkor som föreskrivs i den anmodade statens lag.

3. Konventionsstater som inte gör utlämning beroende av förekomsten av ett avtal skall erkänna sådana brott såsom utlämningsbara brott mellan dem själva med förbehåll för de villkor som föreskrivs i den anmodade statens lag.

4. Sådana brott skall vad avser utlämning mellan konventionsstater behandlas som om de hade begåtts inte endast på den plats där de ägde rum utan även inom de territorier som tillhör den stat som är förpliktad att lagföra brott i enlighet med artikel 5, punkt 1.

Artikel 9

1. Konventionsstaterna skall lämna varandra mesta möjliga bistånd i samband med de straffrättsliga förfaranden som inletts vad avser brott enligt artikel 4, vari inbegrips tillhandahållande av allt bevismaterial som de förfogar över och som behövs vid förfarandet.

2. Konventionsstaterna skall fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 1 i denna artikel i överensstämmelse med de avtal om ömsesidig rättshjälp som kan finnas mellan dem.

Artikel 10

1. Varje konventionsstat skall säkerställa att undervisning och information om förbudet mot tortyr till fullo innefattas i utbildningen av civil och militär brottsbeivrande personal, medicinsk personal, myndighetspersoner och andra personer som kan delta vid fängsligt förvar, förhör eller behandling av enskilda personer som blivit utsatta för någon form av gripande, kvarhållande eller frihetsberövande.

2. Varje konventionsstat skall införa detta förbud i de regler eller instruktioner som utfärdats rörande sådana personers skyldigheter och uppgifter.

Artikel 11

Varje konventionsstat skall i syfte att förhindra fall av tortyr systematiskt se över förhållanden, regler, instruktioner, metoder och rutiner liksom procedurer för fängsligt förvar och behandling av personer som blir föremål för någon form av gripande, kvarhållande eller frihetsberövande inom något territorium under dess jurisdiktion.

Artikel 12

Varje konventionsstat skall säkerställa att dess behöriga myndigheter företar en omedelbar och opartisk undersökning, då skälig orsak finns att misstänka att en tortyrhandling begåtts inom något territorium under dess jurisdiktion.

Artikel 13

Varje konventionsstat skall säkerställa att varje enskild person som påstår att han blivit utsatt för tortyr inom något territorium under dess jurisdiktion har rätt att klaga hos samt få sitt fall omedelbart och opartiskt utrett av statens behöriga myndigheter. Åtgärder skall vidtas för att säkerställa att den klagande och vittnen skyddas mot alla former av övergrepp eller hotelser som en följd av klagan eller avgivna vittnesmål.

Artikel 14

1. Varje konventionsstat skall i sitt rättssystem säkerställa att offret för en tortyrhandling erhåller upprättelse och erhåller en verkställbar rätt till en rimlig och adekvat gottgörelse, varmed även förstås medel för ett så fullständigt återvinnande av hälsa som möjligt. Om offret skulle avlida till följd av en tortyrhandling, skall de personer som han underhåller vara berättigade till gottgörelse.
2. Ingenting i denna artikel skall påverka offrets eller andra personers rätt till gottgörelse enligt nationell lag.

Artikel 15

Varje konventionsstat skall säkerställa att ett uttalande, som konstaterats ha gjorts till följd av tortyr, inte skall åberopas som bevis i ett rättsligt förfarande utom mot en person som anklagas för tortyr såsom bevis för att uttalandet gjorts.

Artikel 16

1. Varje konventionsstat skall åta sig att inom varje territorium under dess jurisdiktion förhindra andra handlingar som innebär grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning men som inte kan betecknas som tortyr enligt definitionen i artikel 1, när dessa handlingar begås av eller sker på uppmaning eller med samtycke eller medgivande av en offentlig tjänsteman eller någon annan person som handlar såsom företrädare för det allmänna. Särskilt skall skyldigheterna enligt artiklarna 10, 11, 12 och 13 tillämpas, varvid hänvisningarna till tortyr skall utbytas mot hänvisningar till andra former av grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
2. Bestämmelserna i denna konvention får inte åberopas mot bestämmelser i andra internationella överenskommelser eller i nationell lag som förbjuder grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning eller som hänför sig till utlämning eller utvisning.

Del II

Artikel 17

1. En kommitté mot tortyr (härnedan benämnd kommittén) skall upprättas, vilken skall utföra de uppgifter som föreskrivs i det följande. Kommittén skall vara sammansatt av tio personer med högt moraliskt anseende och erkänd sakkunskap på området för de mänskliga rättigheterna, vilka skall tjänstgöra i sin personliga egenskap. De sakkunniga skall väljas av konventionsstaterna, varvid avseende skall fästas vid en rättvis geografisk fördelning samt vid nyttan av att några av medlemmarna har juridisk erfarenhet.
2. Kommitténs medlemmar skall väljas genom hemlig omröstning från en förteckning över personer som föreslagits av konventionsstaterna. Varje konventionsstat kan föreslå en kandidat bland sina egna medborgare. Konventionsstaterna skall beakta att det kan vara lämpligt att föreslå personer som även är medlemmar av den kommitté för de mänskliga rättigheterna som tillsatts enligt den internationella konventionen om

medborgerliga och politiska rättigheter och som är villiga att tjänstgöra i kommittén mot tortyr.

3. Val av kommitténs medlemmar skall förrättas vartannat år vid möten med konventionsstaterna, som Förenta Nationernas generalsekreterare sammankallat. Vid dessa möten, som är beslutsmässiga när två tredjedelar av konventionsstaterna är närvarande, skall de kandidater inväljas i kommittén som uppnår det största antalet röster och absolut majoritet av de närvarande och röstande konventionsstaternas röster.

4. Det första valet skall hållas senast sex månader efter dagen för denna konventions ikraftträdande. Senast fyra månader före varje valdag skall Förenta Nationernas generalsekreterare skriftligen uppmana konventionsstaterna att inom tre månader inkomma med sina förslag. Generalsekreteraren skall upprätta och till konventionsstaterna överlämna en förteckning i alfabetisk ordning över samtliga föreslagna personer och ange vilka konventionsstater som föreslagit dem.

5. Kommitténs medlemmar skall väljas för en tid av fyra år. De kan återväljas, om de föreslagits till återval. För fem av de medlemmar som utsetts vid det första valet skall mandattiden dock utlöpa efter två år. Omedelbart efter det första valet skall namnen på dessa fem medlemmar utses genom lottdragning av ordföranden vid det i punkt 3 i denna artikel avsedda mötet.

6. Om en kommittémedlem avlider eller avsäger sig sitt uppdrag eller av någon annan anledning inte längre kan fullgöra sitt uppdrag inom kommittén, skall den konventionsstat som föreslog honom utnämna en annan sakkunnig bland sina medborgare, som skall inneha uppdraget under återstoden av mandattiden på villkor att flertalet konventionsstater godkänner det. Godkännandet skall anses ha givits, om inte minst hälften av konventionsstaterna ger ett nekande svar inom sex veckor efter det att de av Förenta nationernas generalsekreterare har underrättats om den föreslagna utnämningen.

7. Konventionsstaterna skall ansvara för kommittémedlemmarnas utgifter under den tid som de utför uppdrag för kommittén.

Artikel 18

1. Kommittén skall välja sitt presidium för en period av två år. De kan återväljas.

2. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning; denna skall dock föreskriva bland annat följande:

- a) kommittén är beslutsmässig med sex medlemmar närvarande;
- b) kommitténs beslut fattas med en majoritet av de närvarande medlemmarnas röster.

3. Förenta nationernas generalsekreterare skall tillhandahålla erforderlig personal och övriga resurser för att möjliggöra för kommittén att effektivt utföra sitt uppdrag enligt denna konvention.

4. Förenta nationernas generalsekreterare skall sammankalla kommitténs första möte. Efter sitt första möte skall kommittén sammanträda vid tidpunkter som anges i dess arbetsordning.

5. Konventionsstaterna skall ansvara för utgifter i samband med konventionsstaternas och kommitténs möten, vari inbegrips ersättning till Förenta nationerna för utgifter som exempelvis kostnaderna för personal och övriga resurser, som Förenta nationerna ådragit sig i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

Artikel 19

1. Konventionsstaterna skall genom Förenta nationernas generalsekreterare inom ett år efter denna konventions ikraftträdande i förhållande till den berörda konventionsstaten till kommittén avge rapporter om de åtgärder som de vidtagit för att genomföra sina skyldigheter enligt denna konvention. Därefter skall konventionsstaterna vart fjärde år avge ytterligare rapporter om nya åtgärder som de vidtagit samt andra rapporter som kommittén kan begära.
2. Förenta nationernas generalsekreterare skall överlämna rapporterna till samtliga konventionsstater.
3. Varje rapport skall granskas av kommittén som kan ge sådana allmänna kommentarer om rapporten som den kan anse vara lämpliga och som skall vidarebefordra dessa till den berörda konventionsstaten. Denna konventionsstat kan svara genom att till kommittén framföra de synpunkter som den finner lämpliga.
4. Kommittén kan efter eget avgörande besluta att i sin årliga rapport, som avges i enlighet med artikel 24, ta in de kommentarer som den gjort i enlighet med punkt 3 i denna artikel tillsammans med de synpunkter som den mottagit från den berörda konventionsstaten. Om den berörda konventionsstaten begär det, kan kommittén även bifoga en kopia av den enligt punkt 1. i denna artikel ingivna rapporten.

Artikel 20

1. Får kommittén tillförlitlig information, som enligt dess uppfattning innehåller välgrundade indikationer på att tortyr systematiskt används inom en konventionsstats territorium, skall kommittén uppmana denna konventionsstat att samarbeta vid granskningen av informationen och att för detta ändamål lämna kommentarer till ifrågavarande information.
2. Med beaktande av de kommentarer som kan ha inkommit från den berörda konventionsstaten samt annan relevant information som den har tillgång till kan kommittén, om den beslutar att så är lämpligt, utse en eller flera av sina medlemmar att göra en konfidentiell utredning och att omedelbart avge rapport till kommittén.
3. Inleds en utredning enligt punkt 2 i denna artikel, skall kommittén söka samarbete med den berörda konventionsstaten. I samförstånd med denna konventionsstat kan en sådan utredning även omfatta ett besök på dess territorium.
4. Sedan kommittén har granskat sin medlems eller sina medlemmars redogörelser i enlighet med punkt 2 i denna artikel, skall kommittén vidarebefordra dessa till den berörda konventionsstaten tillsammans med de kommentarer eller förslag som förefaller vara lämpliga med hänsyn till situationen.
5. Kommitténs alla åtgärder enligt punkterna 1-4 i denna artikel skall vara konfidentiella, och på alla stadier skall man söka uppnå ett samarbete med konventionsstaten. Sedan en enligt punkt 2 företagen utredning avslutats kan kommittén, efter samråd med den berörda konventionsstaten, besluta att i sin enligt artikel 24 upprättade årsrapport ta in ett sammandrag av resultatet av åtgärderna.

Artikel 21

1. En konventionsstat kan när som helst avge förklaring enligt denna artikel att den erkänner kommitténs behörighet att motta och pröva framställningar, i vilka en konventionsstat påstår att en annan konventionsstat inte uppfyller sina förpliktelser enligt denna konvention. Sådana framställningar kan mottas och prövas enligt de i denna artikel angivna förfarandena endast om de härrör från en konventionsstat som avgivit förklaring om att den för egen del erkänner kommitténs behörighet. Om en framställning gäller en konventionsstat som inte avgivit en sådan förklaring, skall den inte behandlas av kommittén i enlighet med denna artikel. Framställningar som mottagits enligt denna artikel skall handläggas enligt följande:

a) Om en konventionsstat anser att en annan konventionsstat inte efterlever bestämmelserna i denna konvention, kan den skriftligen fästa den senare statens uppmärksamhet på detta förhållande. Inom tre månader efter det att meddelandet mottagits skall den mottagande staten skriftligen tillstålla den stat som sände meddelandet en förklaring eller ett annat uttalande, varigenom ärendet klarläggs. I den mån så är möjligt och sakligt motiverat, skall däri även redogöras för de inhemska processreglerna och för de rättsmedel som redan uttömts, som använts eller som kan användas i saken;

b) Om ärendet inte regleras på ett för de berörda konventionsstaterna tillfredsställande sätt inom sex månader efter det att den mottagande staten erhölet det ursprungliga meddelandet, äger vardera staten rätt att hänskjuta ärendet till kommittén genom anmälan såväl till denna som till den andra staten;

c) Kommittén skall behandla ett till densamma enligt denna artikel hänskjutet ärende först när den försäkrat sig om att alla i ärendet tillgängliga inhemska rättsmedel tagits i anspråk och uttömts i överensstämmelse med folkrättens allmänt vedertagna grundsatser. Detta skall dock ej gälla om utnyttjandet av rättsmedlen är oskäligt tidskrävande eller sannolikt inte medför effektiv hjälp åt den person som är offer för kränkningen av konventionen;

d) Kommittén skall sammanträda inom stängda dörrar, när den behandlar framställningar enligt denna artikel;

e) Med förbehåll för bestämmelserna i punkt e) skall kommittén ställa sig till berörda konventionsstaters förfogande i syfte att uppnå en uppgörelse i godo på grundval av respekten för åtagandena enligt denna konvention. I detta syfte kan kommittén, när så är lämpligt, tillsätta en förlikningskommission ad hoc;

f) I varje till kommittén enligt denna artikel hänskjutet ärende äger den anmoda de berörda, i punkt b) avsedda konventionsstaterna att lämna relevanta upplysningar;

g) De berörda, i punkt b) avsedda konventionsstaterna har rätt att vara representerade, när ärendet behandlas i kommittén, samt att muntligen och/eller skriftligen anföra synpunkter;

h) Inom tolv månader efter dagen för mottagandet av anmälan enligt punkt b) skall kommittén avge en rapport;

(i) Om en uppgörelse enligt punkt e) uppnåtts, skall kommittén begränsa sin rapport till en kort redogörelse för de faktiska förhållandena och den uppnådda lösningen.

(ii) Om en uppgörelse enligt punkt e) inte uppnåtts, skall kommittén begränsa sin rapport till en kort redogörelse för de faktiska förhållandena. Synpunkter som de berörda konventionsstaterna har anfört skriftligen liksom

protokoll över synpunkter som de anfört muntligen skall fogas till rapporten. I varje ärende skall rapporten delges med berörda konventionsstater.

2. Bestämmelserna i denna artikel träder i kraft, när fem konventionsstater avgivit förklaringar enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa förklaringar skall av konventionsstaterna deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare, vilken det åligger att översända kopior av dem till övriga konventionsstater. En förklaring får när som helst återkallas genom notifikation till generalsekreteraren. Ett sådant återkallande skall inte påverka prövningen av ett ärende, som redan föranlett en anmälan enligt denna artikel; inga ytterligare anmälningar från någon konventionsstat skall mottas sedan enligt denna artikel notifikation om återkallande av förklaringen mottagits av generalsekreteraren, såvida inte berörda konventionsstat avgivit en ny förklaring.

Artikel 22

1. En konventionsstat kan när som helst avge förklaring enligt denna artikel att den erkänner kommitténs behörighet att motta och pröva framställningar från enskilda personer under dess jurisdiktion, vilka säger sig ha blivit utsatta för en konventionsstats kränkningar av bestämmelserna i konventionen, eller för deras räkning. Om en framställning gäller en konventionsstat som inte avgivit en sådan förklaring, skall den inte tas emot av kommittén.

2. Kommittén skall avvisa varje framställning enligt denna artikel som är anonym eller som den anser utgöra ett missbruk av rätten att göra framställning eller vara oförenlig med bestämmelserna i denna konvention.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i punkt 2 skall kommittén delge framställningar, som gjorts till den enligt denna artikel, med den konventionsstat som avgivit förklaring enligt punkt 1 och som påstås ha kränkt någon bestämmelse i konventionen. Den mottagande staten skall inom sex månader tillställa kommittén en skriftlig förklaring eller en klagande redogörelse för ärendet och den åtgärd som kan ha vidtagits av den staten.

4. Kommittén skall pröva framställningar som mottagits enligt denna artikel mot bakgrund av alla upplysningar som lämnats av den enskilda personen eller för hans räkning eller av den berörda konventionsstaten.

5. Kommittén skall inte pröva framställningar från en enskild person enligt denna artikel, om den inte har försäkrat sig om att

a) samma ärende inte har varit eller är föremål för internationell undersökning eller reglering i annan form

b) klaganden har uttömt alla tillgängliga inhemska rättsmedel; detta skall inte gälla om rättsmedlens utnyttjande är oskäligt tidskrävande eller sannolikt inte på ett effektivt sätt blir till hjälp för den person som är offer för brott mot denna konvention.

6. Kommittén skall sammanträda inom stängda dörrar, när den prövar framställningar enligt denna artikel.

7. Kommittén skall framföra sina synpunkter till den berörda konventionsstaten och till klaganden.

8. Bestämmelserna i denna artikel träder i kraft, när fem konventionsstater avgivit förklaringar enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa förklaringar skall av konventionsstaterna deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare, som skall översända kopior av dem till övriga konventionsstater. En förklaring får när som helst återkallas genom notifikation

till generalsekreteraren. Ett sådant återkallande skall inte påverka prövningen av ett ärende, som redan föranlett en anmälan enligt denna artikel; inga ytterligare anmälningar från någon enskild person eller för en enskild persons räkning skall mottas enligt denna artikel sedan notifikation om återkallande av förklaringen mottagits av generalsekreteraren, såvida inte berörda konventionsstat avgivit en ny förklaring.

Artikel 23

Medlemmarna i kommittén och i de förlikningskommissionen ad hoc, som kan utses enligt artikel 21, punkt i c), har rätt till de förmåner, privilegier och immuniteter som tillkommer experter på uppdrag för Förenta nationerna enligt tillämpliga bestämmelser i konventionen om Förenta nationernas privilegier och immuniteter.

Artikel 24

Kommittén skall tillställa konventionsstaterna och Förenta nationernas generalförsamling en årlig redogörelse för sin verksamhet enligt denna konvention.

Del III

Artikel 25

1. Denna konvention står öppen för undertecknande av alla stater.
2. Denna konvention skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 26

Denna konvention står öppen för anslutning av alla stater. Anslutning sker genom deposition av ett anslutningsinstrument hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 27

1. Denna konvention träder i kraft den trettionde dagen efter dagen för depositionen hos Förenta nationernas generalsekreterare av det tjugonde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.
2. I förhållande till varje stat som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter depositionen av det tjugonde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet träder denna konvention i kraft den trettionde dagen efter dagen för depositionen av dess ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 28

1. Varje stat kan, när den undertecknar, ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, förklara att den inte erkänner kommitténs behörighet enligt artikel 20.

2. En fördragsslutande stat som har gjort ett förbehåll enligt punkt 1. denna artikel kan när som helst återta detta förbehåll genom notifikation till Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 29

1. En konventionsstat kan föreslå ändring i konventionen och överlämna förslaget till Förenta nationernas generalsekreterare. Denne skall sedan översända ändringsförslaget till konventionsstaterna med en begäran om att dessa underrättar honom om huruvida de tillstyrker att en konferens med konventionsstaterna sammankallas för att pröva och rösta om förslaget. Om minst en tredjedel av staterna inom fyra månader tillstyrker en sådan konferens, skall generalsekreteraren sammankalla konferensen i Förenta nationernas regi. Ändringsförslag som antagits av en majoritet av de vid konferensen närvarande och röstande konventionsstaterna skall av generalsekreteraren underställas alla konventionsstater för godkännande.

2. En ändring som antagits enligt punkt 1 i denna artikel träder i kraft, när två tredjedelar av konventionsstaterna har underrättat Förenta nationernas generalsekreterare om att de har antagit den i enlighet med sina respektive konstitutionella förfaranden.

3. När ändringar träder i kraft skall de vara bindande för de stater som antagit dem, medan övriga stater fortfarande är bundna av bestämmelserna i denna konvention och eventuella tidigare ändringar, som de antagit.

Artikel 30

1. Varje tvist mellan två eller flera konventionsstater om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, som inte kan biläggas genom förhandlingar, skall på begäran av någon av dem hänskjutas till skiljedom. Kan parterna inom sex månader från dagen för begäran om skiljedom inte enas om skiljedomsförfarandet, kan en av parterna hänskjuta tvisten till Internationella domstolen genom begäran enligt domstolens stadga.

2. Varje konventionsstat kan vid tidpunkten för undertecknande eller ratifikation av eller vid anslutning till denna konvention förklara att den inte anser sig bunden av punkt 1 i denna artikel. De övriga konventionsstaterna skall inte vara bundna av punkt 1 i denna artikel i förhållande till en konventionsstat som gjort ett sådant förbehåll.

3. Varje konventionsstat som har gjort förbehåll enligt punkt 2 i denna artikel kan när som helst återta detta förbehåll genom notifikation till Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 31

1. En konventionsstat kan säga upp denna konvention genom skriftlig underrättelse till Förenta nationernas generalsekreterare. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag då underrättelsen mottogs av generalsekreteraren.

2. En sådan uppsägning skall inte medföra att konventionsstat blir löst från sina åtaganden enligt denna konvention vad avser varje handling eller underlåtenhet att handla som inträffar före den dag då uppsägningen träder i kraft. Uppsägningen skall inte heller i

något hänseende hindra den fortsatta handläggningen av ett ärende som redan är under behandling av kommittén före den dag då uppsägningen träder i kraft.

3. Efter den dag då en konventionsstats uppsägning träder i kraft skall kommittén inte inleda prövning av något nytt ärende rörande ifrågavarande stat.

Artikel 32

Förenta nationernas generalsekreterare skall underrätta alla medlemmar av Förenta nationerna och alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till denna konvention om

- a) undertecknande, ratifikation och anslutning enligt artiklarna 25 och 26;
- b) dagen för ikraftträdandet av denna konvention enligt artikel 27 och dagen för ikraftträdandet av ändringar enligt artikel 29;
- c) uppsägning enligt artikel 3 1.

Artikel 33

1. Denna konvention, vars arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter har lika giltighet, skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

2. Förenta nationernas generalsekreterare skall översända bestyrkta kopior av denna konvention till alla stater.